

че румжнскитѣ българи желаяха да бжде и на румжнски, — то вѣстника трѣбаше да излѣгва и на двата языка, като започна така още прѣзъ 1868 г. мѣсець септ. бр. 40.

Така Иванъ Мжнзовъ ми помагаше на вѣстника, той бѣше добъръ патриотъ и интелигентенъ младежъ, при това и доста поетически духъ. Азъ забѣлѣзахъ, че въ него има доста саркастическа и главно хумористическа наклонность. Понеже имаме борба въ Букурещъ съ старата българска партия, която туку що бѣше се появила противъ младитѣ и интелигентни българи. Говорѣхме съ Мжнзова, че би било много добрѣ, да се захване единъ хумористически вѣстникъ съ карикатури. Мжнзовъ се съгласи да издава „Тжпанъ“, въ който имаше и доста сполучливи карикатури. Този хумористически вѣстникъ подкрѣпяше много добрѣ борбата, която водѣше „Народность“.

Ний нарекохме старата партия *нотобили*, спорѣдъ както бѣха се подписали при нѣкои акти, които бѣха подписали, а особено на *адреса*, прѣдставенъ отъ тѣхъ на Принцъ Наполеона, когато той посѣти Букурещъ. Тази партия започна да се бори противъ комитетитѣ и младитѣ българи, които ний нарекохме *партията на Българската Интелигенция*. Старитѣ се нарекоха така за различие отъ младитѣ, които бѣха развълнувани съ вѣстанически идеи противъ турцитѣ. Тѣ (старитѣ) като че се стрѣмяха съ това, да се считатъ като *благородни*, а не *проста демократия*, каквато ѝ наричаха. Тѣ ни наричаха още голи, боси и гладници, както францускитѣ *благородници* наричаха революционеритѣ отъ 1789 г. *sans-culottes*, и че ний не сме въ състояние да съсипемъ турското царство и прочее. Борбата отъ тѣхна страна противъ българскитѣ тайни комитети се усилаваше сѣкий день повече. Така прѣкарахме ний зимата 1869 година.

Прѣзъ мѣсець Мартъ сжщата година бѣха дошли въ Букурещъ нѣкои млади распалени българи, които ме увѣряваха че напролѣтъ ще се по-